

B. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

68M263: ΟΠΕΡΑ ΚΑΙ ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ ΤΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ

M.I. Αλεξιάδης

Ιστορικές αναφορές – τοποθετήσεις και σχολιασμός των χαρακτηριστικών κάθε είδους (κυρίως της όπερας και της οπερέτας, αλλά επίσης και του μιούζικαλ). Συζητούνται συνοπτικά: η φύση του μουσικού θεάτρου, οι αρχές της όπερας και τα ιστορικά και ιδιωματικά χαρακτηριστικά των κύριων φάσεων της όπερας, από το ξεκίνημά της μέχρι τον 20ό αιώνα. Ειδικότερα: Μουσικό Θέατρο - Δραματικό Θέατρο - Όπερα: διακρίσεις και ορισμοί. Οι φωνές στην όπερα: λειτουργία και ρόλος των λυρικών πρωταγωνιστών. Ο μύθος του Ορφέα από τον Monteverdi στον Gluck, Αναγεννησιακή και μπαρόκ όπερα, οι όπερες του W.A. Mozart, Opera seria - Opera buffa, η όπερα στη Γαλλία (Grand opéra - Opéra comique), η όπερα στη Γερμανία (Singspiel, R. Wagner). Η Ιταλική όπερα (Bel Canto και ρομαντισμός: Rossini - Donizetti - Bellini, Verdi και ιταλικός εθνικισμός, Βερισμός: Mascagni - Leoncavallo - Puccini). Η γαλλική όπερα κατά τον 19ο αιώνα. Η πρώτη και η ύστερη φάση της ευρωπαϊκής οπερέτας. Το μάθημα περιλαμβάνει επίσης αναφορές στη ζωή και το έργο της Μαρίας Κάλλας και στην ιστορία της ελληνικής όπερας και οπερέτας.

68Θ612: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Β΄

I. Ασημακοπούλου

Βλ. Οδηγό Σπουδών του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας

68Θ028: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ, ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Β΄

T. Λακίδου

Ιστορική προσέγγιση της εξέλιξης της σκηνογραφίας, της θεατρικής αρχιτεκτονικής και της ενδυματολογίας στην Ελλάδα και στον κόσμο από τον 18ο αιώνα έως σήμερα. Εξετάζεται η πορεία της θεατρικής αρχιτεκτονικής από τα παλατιανά θέατρα του ύστερου 17ου-18ου αιώνα έως τα σύγχρονα κτήρια όπερας με ενδιάμεσους σταθμούς τα Grands Théâtres, τον γερμανικό νεοκλασικισμό, το Festspielhaus του Bayreuth, το Grosses Schauspielhaus του Reinhardt, το Vieux Colombier του Cooreau και τις πρωτοποριακές προτάσεις της Σχολής του Bauhaus και της Ρώσικης Πρωτοπορίας. Επίσης εξετάζονται τα θεατρικά κτήρια του ελληνικού 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα. Παράλληλα διερευνώνται οι αλλαγές στην αισθητική της σκηνογραφίας και της ενδυματολογίας από το baroque στον νεοκλασικισμό και τον ρομαντισμό, στον ρεαλισμό, τον νατουραλισμό, τον συμβολισμό και τον μοντερνισμό του πρώτου μισού του 20^{ου} αιώνα με έμφαση στις δημιουργίες των Meinengen, Antoine, Appia, Craig, Ballets Russes κ.ά. Επίσης μελετάται το έργο των πρωτοπόρων της μεταπολεμικής περιόδου (Josef Svoboda, Στέφανος Λαζαρίδης, Robert Wilson) καθώς και σκηνοθετών που συνέβαλαν μαζί με τους σκηνογράφους τους στην δημιουργία νέων προτάσεων για την όψη της σκηνής στον 20ό και στον 21ο αιώνα όπως οι Jean Vilar, J.Grotowski, Ariane Mnouchkine και ο Peter Brook. Παράλληλα μελετάται η γένεση και η δομή του σκηνογραφικού πεδίου στην Ελλάδα κατά το πρώτο και δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα και η συνύπαρξη τεχνιτών, σκηνογράφων και ζωγράφων στην διαμόρφωση της όψης της νεοελληνικής σκηνής και ο ρόλος θεσμικών παραγόντων όπως τα Κρατικά Θέατρα και το Φεστιβάλ της Επιδαύρου.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα (30%)

Άσκηση με ερωτήσεις κλειστού τύπου στην η-τάξη (20%)

Ατομική γραπτή εργασία (50%)

Είναι απαραίτητη η συμμετοχή για σε όλα τα κριτήρια αξιολόγησης.

68ΘΕ108: ΕΝΑΣ ΘΙΑΣΟΣ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΘΙΑΣΟ Α΄

68ΘΕ109: ΕΝΑΣ ΘΙΑΣΟΣ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΘΙΑΣΟ Β΄

E. Στιβανάκη

Στο μάθημα διδάσκεται λεπτομερώς, αναλύεται σταδιακά και εφαρμόζεται πρακτικά η δημιουργία και η πλήρης λειτουργία ενός θιάσου. Οι συμμετέχοντες στο μάθημα είναι αυτομάτως και μέλη του θιάσου, τα οποία αναλαμβάνουν να φέρουν εις πέρας μια πλήρη θεατρική παράσταση, με διακριτές τις φάσεις ανάπτυξης και τελικής πραγμάτωσής της. Τα μέλη του θιάσου –όλοι οι συμμετέχοντες φοιτητές–, εκτός από την φυσική τους παρουσία στην παράσταση, οφείλουν να αναλάβουν και όλες τις απαραίτητες καλλιτεχνικές δράσεις για την υλοποίηση του σκηνοικού γεγονότος (σκηνογραφία - ενδυματολογία, μουσική, χορός, φωτισμός, διαφήμιση κ.ά.). Οι παραστάσεις του θιάσου παρουσιάζονται ενώπιον κοινού.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική παρουσίαση.

68ΘΣ24: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Α. Καρακατσούλη

Το μάθημα μελετά το έντυπο βιβλίο από τον Γουτεμβέργιο ως τις σύγχρονες εξελίξεις στην παγκόσμια και την ελληνική αγορά. Το βιβλίο αναλύεται από τεχνολογική σκοπιά και ως προς την οικονομική του λειτουργία, ως υλικό αντικείμενο παραγωγής και εμπορίου σε μια δυναμική διαδικασία όπου η μορφή αλληλεπιδρά με το περιεχόμενο. Μας απασχολεί ιδιαίτερα ο ρόλος του εκδότη ως διαμεσολαβητή μεταξύ συγγραφέα-δημιουργού και αναγνώστη-καταναλωτή καθώς και οι ανατροπές που φέρνει το ψηφιακό βιβλίο, η ανακατάταξη της αγοράς του βιβλίου στο παγκοσμιοποιημένο οικονομικό περιβάλλον και, ειδικότερα, η περίπτωση του ελληνικού βιβλίου σε συνθήκες κρίσης.

Μέθοδος αξιολόγησης

Απαλλακτική εργασία ή προφορική τελική εξέταση.

68ΘΣ15: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑΣ, 19^{ος}-20^{ός} ΑΙΩΝΑΣ

Α. Καρακατσούλη

Επισκόπηση και ανάλυση του φαινομένου της νεώτερης ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας κατά τους 19ο και 20ό αι. Σύγκριση με την πρώτη αποικιοκρατία μέχρι το 1763. Η δεύτερη εξάπλωση της Ευρώπης (1815-1882). Εμφάνιση του νέου ιμπεριαλισμού: θεωρίες και ερμηνευτικές τάσεις. Η αρχική φάση της διανομής επί χάρτου (1883-1890) και η επακόλουθη περίοδος της κατάκτησης και κατοχής (1890-1914). Η κρίση του Α' Παγκόσμιου Πολέμου και το καθεστώς των Εντολών στη Μέση Ανατολή. Εξέταση των μεγάλων αυτοκρατορικών δυνάμεων: α) Η Βρετανική αυτοκρατορία: Ινδία, Dominions, Ιρλανδία, β) Η Γαλλική αυτοκρατορία και η αντίληψη της εκπολιτιστικής αποστολής της σε Αφρική και Ινδοκίνα, γ) Οι παλαιές δυνάμεις: Ολλανδία, Πορτογαλία, δ) Οι νέοι διεκδικητές: Βέλγιο, Γερμανία, Ιταλία. Οι συνέπειες του Β' Παγκόσμιου Πολέμου για τις αποικιακές αυτοκρατορίες. Κινήματα ανεξαρτησίας και αποικιοποίηση. Μετα-αποικιακή θεωρία.

Μέθοδος αξιολόγησης

Απαλλακτική εργασία ή προφορική τελική εξέταση.

68ΘΕ155: ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΣΚΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΑΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ

Γ. Βαρζελιώτη

Στο μάθημα εξετάζονται παραστάσεις αναγεννησιακών δραματουργικών κειμένων στη νεοελληνική σκηνή (ca 1930-έως σήμερα). Στόχο του μαθήματος αποτελεί η μελέτη των παραστάσεων μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση των δομικών στοιχείων και των γραπτών και οπτικοακουστικών τεκμηρίων τους. Επίσης, η ένταξή τους στο ευρύτερο έργο του σκηνοθέτη τους και στο θεατρικό τοπίο της εποχής τους, ο εντοπισμός και η ερμηνεία συνεχειών και ασυνεχειών, και εντέλει, η αποτίμηση της αισθητικής και της θέσης τους στον παραστασιακό χάρτη της νεότερης και σύγχρονης σκηνης.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική τελική εξέταση.

68ΘΕ150: Ο ΣΑΙΞΠΗΡ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Ξ. Γεωργοπούλου

Το μάθημα αυτό εξετάζει κυρίως σύγχρονες μεταφορές και διασκευές δραματικών έργων του Σαίξπηρ στη σκηνή και τη μεγάλη οθόνη, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη συγκριτική ανάλυση, ενώ ανιχνεύει τα κοινωνικά και πολιτικά συμφραζόμενα των παραστάσεων και των ταινιών που αναλύονται.

Μέθοδος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στο τέλος του εξαμήνου με γραπτές εξετάσεις ή απαλλακτική εργασία. Για τους φοιτητές που αδυνατούν να εξεταστούν γραπτά προβλέπεται προφορική εξέταση. Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται στα ελληνικά (προβλέπεται και η εξέταση στην αγγλική γλώσσα για τους φοιτητές Erasmus) με 4 ερωτήσεις σύντομης απάντησης, από τις οποίες επιλέγουν τις 3. Εναλλακτικά κατατίθεται εκτενές δοκίμιο από τους φοιτητές που επιλέγουν την εξέταση με απαλλακτική εργασία.

68ΘΕ114: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΡΑΜΑΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Σ. Κρασανάκης

Η δραματοθεραπεία είναι η θεραπευτική μέθοδος που αξιοποιεί τη δύναμη της θεατρικής μεταφοράς στην ανάδειξη αλλά και στην επίλυση των θεραπευτικών αιτημάτων, μέσω συγκεκριμένων τεχνικών του θεάτρου. Η δραματοθεραπεία δεν είναι μόνο μία μορφή ψυχοθεραπείας, είναι ένα θεατρικό γεγονός που έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει και μία μέθοδο διερεύνησης της ανθρώπινης προσωπικότητας, συμπεριφοράς και επικοινωνίας, όπως εμφανίζονται στις καθημερινές σχέσεις, κοινωνικές, εργασιακές, εκπαιδευτικές και προσωπικές. Οι εφαρμογές της είναι πολλαπλές και τα αποτελέσματα της αξιοποιούνται στον ευρύτερο κοινωνικό και εκπαιδευτικό χώρο. Φαίνεται ότι ταιριάζει ιδιαίτερα στον άνθρωπο της μεταμοντέρνας εποχής, όπου, παράλληλα με τη γλώσσα, σημαντικό ρόλο στην κατανόηση του Εαυτού αλλά και του Άλλου, του έργου τέχνης αλλά και του δημιουργού του, παίζει η εικόνα και το σώμα. Το συγκεκριμένο μάθημα θα αποτελέσει ένα ταξίδι γνωριμίας στον χώρο της δραματοθεραπείας. Περιγραφή μαθημάτων: 1. Εισαγωγή στη δραματοθεραπεία - Ιστορική αναδρομή 2. Πρωτεργάτες και μοντέλα δραματοθεραπείας 3. Θεατρικό μοντέλο - Αφηγηματικό μοντέλο - Η μέθοδος του ρόλου 4. Βιωματικό εργαστήριο - Κατασκευή και αφήγηση μιας ιστορίας 5. Βιωματικό εργαστήριο - Σκηνική αναπαράσταση της ιστορίας (Roling-Deroling) 6. Βιωματικό εργαστήριο - Ρόλοι στη ζωή και ρόλοι στο θέατρο (Τύποι και χαρακτήρες ρόλων) 7. Το θέατρο ως τρόπος ζωής και θεραπείας - Το θέατρο της καθημερινότητας 8. Θέατρο - Μύθοι - Τελετουργία 9. Θέατρο - Μεταφορά - Αισθητική απόσταση 10. Βιωματικό σεμινάριο με την εικόνα του σώματος 11. Βιωματικό σεμινάριο με μάσκες 12. Βιωματικές εφαρμογές της δραματοθεραπείας 13. Εκλεκτικές συγγένειες και επιδράσεις (Artaud, Brecht, Grotowski, Boal, Barba, Devised Theatre κ.ά.).

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτές εξετάσεις.

68ΘΕ171: Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΓΕΝΙΑ

Α. Αλεξιάδου

Οι ποιητές της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς δημοσιεύουν τις πρώτες τους συλλογές κυρίως κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής. Ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος και η κατοχή, ο Εμφύλιος (1947-49), η ήττα της Αριστεράς, η δικτατορία (1967-74) και η μεταπολίτευση σημαδεύουν τη νεανική και ώριμη ηλικία των ποιητών. Σε παγκόσμιο επίπεδο, η διεθνής οικονομική κρίση, ο τρόμος του φασισμού, η απειλή ενός πυρηνικού πολέμου, η οικονομική και πολιτική αμερικανική διείσδυση και οι αναταράξεις του κομμουνιστικού κόσμου σηματοδοτούν την πρώτη περίοδο της μεταπολεμικής εποχής. Η θεματική της πρώτης μεταπολεμικής ποιητικής γενιάς φανερώνει την κοινή μοίρα των ποιητών και την ανταπόκρισή τους στα προβλήματα των καιρών τους. Ο πόλεμος, το κοινό αντιφασιστικό και ανθρωπιστικό όραμα, η ιδεολογική δέσμευση και το αγωνιστικό πνεύμα, η θυσία και το χρέος απέναντι στους νεκρούς συντρόφους, η προδοσία και η έκπτωση των ιδεολογιών, η μνήμη και η λήθη, η αποτίμηση του παρελθόντος και της ιστορίας, η αποξένωση, η επιθυμία φυγής από την πραγματικότητα, η αμφισβήτηση της ποιητικής τους ταυτότητας κατατίθενται σε «μια κοινή τράπεζα θεμάτων και μοτίβων». Στο μάθημα θα εξεταστεί το έργο ποιητών όπως, ενδεικτικά, οι Μ. Αναγνωστάκης, Τ. Σινόπουλος, Τ. Λειβαδίτης, Ν. Καρούζος, Μ. Κατσαρός, Κλ. Κύρου, Τ. Πατρίκιος κ.ά.

Μέθοδος αξιολόγησης

Ι. Αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών, συμμετοχή στις συζητήσεις και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες, παρουσίαση εργασιών, καλλιτεχνική ερμηνεία κ.ά. – Ενδιάμεση, διαμορφωτική αξιολόγηση: 40%

ΙΙ. Γραπτή εξέταση στην ύλη του μαθήματος – Τελική, συμπερασματική αξιολόγηση: 60%

68ΘΣ16: ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ Α΄

68ΘΕ131 ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ Β΄

Μ. Αντωνίου

Ξεκινώντας από τη φωνή, την άρθρωση, το σώμα, την κίνηση, τη σχέση των υποκριτών μεταξύ τους, με το κείμενο και με το κοινό γίνεται μία εισαγωγή στην τέχνη του ηθοποιού και την υποκριτική πράξη. Με αφετηρία αυτοσχεδιασμούς, στοχευμένες δράσεις και études προσεγγίζονται θεατρικά ή θεατροποιημένα κείμενα. Στο εαρινό εξάμηνο και ανάλογα με τη σύνθεση και τη δυναμική των φοιτητών τίθενται σε σκηνική εφαρμογή θεατρικά έργα, θεατροποιημένα κείμενα, αποσπάσματα ή ολόκληρα ή σκηνικές συνθέσεις των φοιτητών, που έχουν προκύψει από αυτοσχεδιασμούς, και παρουσιάζονται σε μορφή παράστασης. Το μάθημα έχει εργαστηριακή μορφή και απαιτεί τη φυσική παρουσία των φοιτητών.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα (60%).

Πρακτική τελική εξέταση (40%).

68ΘΕ132: ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ Α΄

Τ. Λακίδου

Μεικτό μάθημα με θεωρητικό και εργαστηριακό χαρακτήρα, πραγματεύεται την ιστορία του ενδύματος από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας και τη διασύνδεση του με το θεατρικό γίγνεσθαι. Θέματα που τίγονται αφορούν στην εξέλιξη της καθημερινής ένδυσης και τις

αλλαγές σε αυτήν σε αλληλεπίδραση με τις κοινωνικοοικονομικές και ιστορικές εξελίξεις. Επίσης εξετάζεται η σχέση ανάμεσα στην καθημερινή, λαϊκή, ειδική και επίσημη ενδυμασία με το κοστουμί του θεάτρου στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στην Αμερική. Στο μάθημα θα μελετηθεί το ιστορικό και το παραδοσιακό κοστουμί παράλληλα με πρακτικές εφαρμογές (κατασκευές) και επισκέψεις σε μουσεία, χώρους παραγωγής (ατελιέ) και προμηθειών.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα και στα ερωτηματολόγια αναστοχασμού στην η-τάξη (20%)

Άσκηση με ερωτήσεις κλειστού τύπου στην η-τάξη (10%)

Συμμετοχή στις πρακτικές ασκήσεις (20%)

Ψηφιακή παρουσίαση ατομικής εργασίας (10%)

Ατομική γραπτή εργασία (40%)

Είναι απαραίτητη η συμμετοχή για σε όλα τα κριτήρια αξιολόγησης.

68ΘΕ172: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΟΓΡΑΦΙΑ – 20^{ός} ΑΙΩΝΑΣ

Κ. Καρρά

Το μάθημα περιγράφει την πορεία της νεοελληνικής κωμωδιογραφίας με τρόπο κατά το δυνατό ευσύντοπο και σφαιρικό. Εξετάζονται τα διάφορα είδη της κωμωδίας στον 20ο αιώνα με σύντομη αναφορά και στον 19ο αιώνα: ηθοπλαστικός διδακτισμός, boulevard, κοινωνική και πολιτική σάτιρα, παρωδία, φάρσα, κομεντί. Εξετάζονται τα θεματικά μοτίβα και η τυπολογία των δραματικών προσώπων, οι τρόποι πρόκλησης του κωμικού μέσω συνοπτικής αναφοράς σε θεωρίες για το κωμικό (πχ. Freud, Bergson). Επίσης ανιχνεύονται τα βασικά πρότυπα, πάνω στα οποία στηρίχτηκαν οι δραματουργοί. Στη συνέχεια παρουσιάζονται οι βασικοί εκπρόσωποι της εγχώριας κωμωδιογραφίας, δημοφιλείς ηθοποιοί και θίασοι που ασχολήθηκαν με την προβολή της ελληνικής κωμωδίας και αναδεικνύεται και ερμηνεύεται η σχέση της εκάστοτε κωμωδίας με την εποχή της, τόσο από πολιτική όσο και από κοινωνική, πολιτιστική και ιδίως θεατρική άποψη (ιστορικές και ιδεολογικές συνθήκες, συγκεκριμένη θεατρική πρακτική, στοιχεία παραγωγής, μηχανισμός λογοκρισίας). Τέλος γίνεται σύντομη αναφορά και καταγράφεται η πρόσληψη της κωμωδίας από το κοινό και την κριτική, και ο απόηχός της στην πνευματική ζωή του τόπου.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με γραπτές εξετάσεις ή εναλλακτικά με γραπτές εξετάσεις 60% και ατομική εργασία ή συμμετοχή σε ομαδική εργασία 40%.

68ΘΕ173: ΕΚΛΟΤΙΚΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ. ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Κ. Καρρά

Το μάθημα ασχολείται με τη μεταγραφή, αποκατάσταση και τεκμηρίωση θεατρικών κειμένων από χειρόγραφα και έχει πρακτικό κυρίως χαρακτήρα. Παρουσιάζονται εκδόσεις / εκδοτικές σειρές κειμένων της νεοελληνικής δραματουργίας από επιστημονικούς φορείς και οργανισμούς, καθώς και από «εμπορικούς» εκδοτικούς οίκους, προτάσεις εκδοτικής μεθόδου, καταρτισμού του κειμένου (γλωσσικές, ορθογραφικές κτλ.), πλαισίωσης με συνοδευτικό υλικό (εισαγωγή, σχόλια, γλωσσάρι και λεξιλογικοί πίνακες, επίμετρο κτλ.), κατάρτιση ψηφιακών και διαδικτυακών εκδόσεων. Το μάθημα θα επιχειρήσει να δώσει τα εφόδια σε επίδοξους δημιουργούς ηλεκτρονικών ή έντυπων εκδόσεων κάθε μορφής προσφέροντας συμβουλές για μια σειρά από θέματα (θέματα μεταγραφής χειρογράφων, θέματα πνευματικών δικαιωμάτων, κ.α.). Στη διδασκαλία θα αξιοποιηθούν συλλογές χειρογράφων που απόκεινται στο Τμήμα Χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης, στο Τμήμα Παραστατικών Τεχνών του ΕΛΙΑ/ΜΙΕΤ, σε ιδιωτικά αρχεία κι αλλού.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με εργασία.

68ΘΕ103: ΤΟΠΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

Κ. Καρρά

Το μάθημα θα επιχειρήσει να προσεγγίσει θέματα τοπικής ιστορίας θεάτρου κατά τον 20ο αιώνα. Γίνεται αναφορά σε ζητήματα πολιτιστικής και πολιτικής αποκέντρωσης και κυρίως σε ζητήματα περιφερειακής πολιτικής σύγχρονου πολιτισμού και στις επιπτώσεις της στην τοπική ιστορία θεάτρου. Μελετώνται οι θιάσοι περιοδειών που χαρακτήρισαν κυρίως την ιστορία του α΄ μισού του 20ου αιώνα, οι θεσμοί που ιδρύθηκαν σε μια προσπάθεια πολιτιστικής αποκέντρωσης ήδη προπολεμικά, η λειτουργία του Αρματος Θέσπιδος, και κυρίως η αλλαγή που επήλθε στο τοπίο της αποκέντρωσης μεταπολεμικά: η ιστορία του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, η οργάνωση των ΔΗ. ΠΕ.ΘΕ., η ιστορία σημαντικών επιχορηγούμενων και μη επαγγελματικών θιάσων της περιφέρειας με πολύχρονη παρουσία. Εξετάζονται παράλληλα η περιφερειακή πολιτική θεάτρου σε χώρες με ισχυρή παράδοση αποκέντρωσης (π.χ. Ιταλία, Γερμανία), οι προσπάθειες για πολιτιστική αποκέντρωση στην Ελλάδα σήμερα. Πώς οι περιοδείες θιάσων στην περιφέρεια διαμόρφωσαν τη σχέση τοπικής κοινωνίας και θεάτρου; Πώς θα μπορούσε ένας ερευνητής να αξιοποιήσει τοπικά αρχεία αλλά και σύγχρονα μεθοδολογικά εργαλεία ώστε να συνθέσει μια τοπική ιστορία θεάτρου; Πώς συνδέεται η τοπική ιστορία θεάτρου με τη γενικότερη ιστορία; Σε τι μπορεί να συνδράμει η μελέτη της τοπικής ιστορίας και των ιδιαιτεροτήτων της τοπικής ιστορίας θεάτρου σε μια χάραξη περιφερειακής πολιτικής θεάτρου; Είναι μερικά από τα ερωτήματα που το μάθημα θα επιχειρήσει να απαντήσει.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με εργασία.

68ΘΕ05: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Κ. Μπούρας

Το Εργαστήριο Θεατρικής Κριτικής βασίζεται σε μια διαδραστική εκπαιδευτική διαδικασία με την ενεργό συμμετοχή όλων των φοιτητών. Στόχος του είναι η εξωστρέφεια και η παρακολούθηση της θεατρικής πράξης στην Αθήνα μέσα από την εισαγωγή στην θεατρική κριτική, ως επιστήμη και τέχνη. Στο πρώτο μέρος του μαθήματος καλύπτεται από θεωρητικής πλευράς ένα συγκεκριμένο θέμα κι αμέσως μετά εφαρμόζεται σε μια συγκεκριμένη παράσταση, την οποία καλούνται να μελετήσουν οι φοιτητές (είτε από αρχείο είτε ζωντανά). Ακολουθεί (στο επόμενο μάθημα) συζήτηση και ανάθεση εργασιών (ατομικών ή και ομαδικών) πάνω σε ειδικές όψεις και απόψεις που εκφράζονται μέσα από τον διάλογο. Οι εργασίες αποστέλλονται ηλεκτρονικά στον διδάσκοντα κι αφού αξιολογηθούν παρουσιάζονται στο εργαστήριο και κατατίθενται σε ειδικό ηλεκτρονικό αποθετήριο το οποίο θα δημιουργηθεί γι' αυτό τον σκοπό. Στο τέλος του εξαμήνου κάθε φοιτητής εκπονεί επιστημονική εργασία για ένα συγκεκριμένο θέμα που θα έχει επιλεγεί μέσα στο εργαστήριο και σε συνεννόηση με τον διδάσκοντα που θα συντονίζει, θα εμπνέει και θα κατευθύνει την όλη διαδικασία προς τελεσφόρα παιδαγωγικά κι εκπαιδευτικά αποτελέσματα. Το ζητούμενο είναι να θεμελιωθούν οι θεωρητικές και τεχνικές βάσεις της θεατρικής κριτικής και να καλλιεργηθεί η ικανότητα των συμμετεχόντων να μπορούν να υπηρετήσουν αυτό το λειτούργημα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Προφορική εξέταση στην ύλη του μαθήματος (33%).

Γραπτή τελική εργασία (34%).

Τουλάχιστον 3 γραπτές σύντομες επιμέρους εργασίες (33%).

68ΘΕ174: ΧΟΡΟΣ, ΚΙΝΗΣΗ: ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

Σ. Τσιντζιλώνη

Το μάθημα επιδιώκει να εισάγει και να διερευνήσει βιωματικά βασικές αρχές του χορού (συνείδηση του σώματος, χώρος, δυναμική, άτομο και ομάδα κτλ.) αλλά και ζητήματα όπως η χορογραφία και το νόημα θέτοντας την εμπειρία αυτή σε συσχέση με τη θεωρία και την ιστορία του χορού. Χρησιμοποιώντας αφ' ενός την κίνηση, την αυτο- και την ετερο- παρατήρηση, τη γραπτή καταγραφή και αφ' ετέρου την κριτική πλαισίωση, και τη θεωρία του χορού θα αναλύσουμε πτυχές του χορού, της κίνησης και της χορογραφίας. Το σκεπτικό του μαθήματος βασίζεται σε μια προσέγγιση του χορού ως ένα φαινόμενο με καλλιτεχνικές, ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις και επιδιώκει να προσεγγίσει, επιλεκτικά, ιδέες που αφορούν στο θεατρικό χορό. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην πλαισίωση (contextualisation) των διαφόρων ιδεών ώστε να αναδειχθεί η ευρύτητα και ποικιλομορφία του θεατρικού χορού στη Δύση μέχρι τον 21ο αιώνα. Το μάθημα περιλαμβάνει οπτικοακουστικό υλικό, τήρηση ημερολογίου αυτοπαρατήρησης από τη μεριά των φοιτητών, θεωρητικά κείμενα (κάποια πιθανά ξενόγλωσσα) καθώς και παρακολούθηση παραστάσεων χορού ζωντανά (εάν είναι εφικτό).

Μέθοδος αξιολόγησης

Ενεργητική συμμετοχή στο μάθημα – τήρηση ημερολογίου, μικρές ασκήσεις κατά τη διάρκεια των διαλέξεων (10%).

5 εβδομαδιαίες ασκήσεις που βαθμολογούνται με βάση την ποιότητα των ιδεών και την ολοκληρωμένη διατύπωσή τους, τη σύνδεσή τους με τη βιβλιογραφία και τη συμβολή τους στην συζήτηση μέσα στην τάξη (30%).

Γραπτή εξέταση με συνδυασμό ερωτήσεων σύντομης απάντησης και μεγαλύτερης ανάπτυξης και κριτικής σκέψης (60%) ή γραπτή απαλλακτική εργασία σε θέμα που θα επιλεγεί από τους σπουδαστές σε συνεργασία με τη διδάσκουσα στη διάρκεια του εξαμήνου, στην οποία θα βαθμολογηθούν: η θεωρητική προσέγγιση, η δόμηση του κειμένου, η κριτική σκέψη και η βιβλιογραφική έρευνα (60%).

68Θ975: ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Α'

Α. Τάρλου

Σε αυτόν τον κύκλο μαθημάτων, θα διερευνήσουμε το φλέγον ζήτημα της προσωπικής εμπλοκής των ηθοποιών στο σκηνικό δρώμενο. Πώς μπορούν να βοηθήσουν οι "εξομολογήσεις" στο να προκύψει ο πυρήνας του έργου; Πώς προκύπτει το θέμα μιας παράστασης, και πώς το θέμα επηρεάζει ή μετατοπίζει τους νοηματικούς άξονες του έργου; Ποια είναι τα όρια θραύσης ενός θεατρικού έργου και πώς πρέπει να προστατεύεται η πρόθεση του συγγραφέα; Πώς βοηθάει η προσωπική εμπλοκή και η αμοιβαία εμπιστοσύνη μέσα σε ένα ensemble καλλιτεχνών στη σκηνική ειλικρίνεια; Οι φοιτητές θα κληθούν να συμμετέχουν ενεργά δημιουργώντας μία άτυπη ομάδα, με στόχο να διαπιστώσουν βιωματικά τα αποτελέσματα αυτού του τρόπου δουλειάς.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εργασία (παρουσίαση αισθητικής / σκηνοθετικής προσέγγισης σκηνών από τα έργα που θα διδαχτούν) 30%

Παρουσίαση ομαδικής εργασίας 35%

Συμμετοχή στο μάθημα 35%

68Θ970: ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Β'

B. Παπαβασιλείου

Το μάθημα έχει ως στόχο να συστήσει στον φοιτητή την τέχνη της σκηνοθεσίας, να τον εξοικειώσει με τις βασικές αρχές της και τα διάφορα στιλ της, να του προσφέρει μια καλλιέργεια που σχετίζεται με την αισθητική και την τεχνική της. Στοχεύει ακόμη να τον καταστήσει ευαίσθητο δέκτη των μηνυμάτων ενός θεατρικού έργου, ώστε αν επιθυμεί στο μέλλον να μπορεί να το αποδώσει μέσω της θεατρικής τέχνης. Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος συγκεκριμένα, οι φοιτητές θα:

- Έχουν εξοικειωθεί με τη θεωρία και πράξη της σκηνοθεσίας
- Έχουν καλλιεργήσει τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες ώστε να είναι σε θέση να σχεδιάζουν καλλιτεχνικές δράσεις σε θέατρα και χώρους πολιτιστικής αναφοράς για διαφορετικές ομάδες κοινού
- Είναι σε θέση να σχεδιάζουν συνοδευτικά υλικά στο πλαίσιο δράσεων θεατρικού χαρακτήρα
- Έχουν αναπτύξει προσωπικές πολλαπλές δημιουργικές δεξιότητες, ακολουθώντας ομαδοσυνεργατικές διαδικασίες εργασίας.
- Έχουν κατανοήσει εμπειρικά τη δυναμική της ερμηνείας ενός θεατρικού κειμένου
- Είναι σε θέση να παρακολουθούν διαφορετικά είδη θεάτρου και σκηνοθετικές προσεγγίσεις
- Έχουν κατανοήσει την πολλαπλότητα και τη συνθετότητα του θεατρικού φαινομένου
- Κατέχουν ένα επιπλέον εργαλείο ώστε να συνδυάζουν ποικιλία διδακτικών μεθόδων προς ενίσχυση της συμμετοχικής και βιωματικής δράσης.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα 100%

68ΘΕ113: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

B. Κατσικονούρης

Το Εργαστήριο δημιουργικής γραφής επικεντρώνεται στην έννοια και στην ουσία της δραματουργίας. Οι συμμετέχοντες «επισκέπτονται» το νοητό εργαστήριο ενός θεατρικού συγγραφέα και εξοικειώνονται με τη δραματουργική προσέγγιση και πρόσληψη της πραγματικότητας και την ανασύσταση – αναδημιουργία των γεγονότων της επί σκηνής, ως θεατρικό έργο. Σκοπός είναι η όξυνση και ευαισθητοποίηση του «δραματικού ενστίκτου», στοιχείο απαραίτητο για όσους/όσες ενδιαφέρονται να παραγάγουν έργο είτε ως δραματουργοί – συγγραφείς, είτε ως δραματολόγοι. Το Εργαστήριο περιλαμβάνει: Αναλυτική πορεία γραφής θεατρικού έργου, βιωματικές δράσεις, ασκήσεις γραφής, λύση και αρμολόγηση γνωστών θεατρικών κειμένων (παλαιότερων και σύγχρονων), συγκριτική μεθοδολογία, συζητήσεις με προσκεκλημένους.

Μέθοδος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση θα γίνεται με προαιρετικές εργασίες και εξετάσεις γραπτές, σχετικές με το υλικό που θα έχει προκύψει από τη δυναμική του εργαστηρίου.

Μέθοδος αξιολόγησης:

Φυσική παρουσία και ενεργή συμμετοχή με ενδιάμεση αξιολόγηση ατομικών γραπτών/προφορικών εργασιών (50%).

Γραπτή δοκιμασία πάνω στο υλικό που θα προκύψει από το εργαστήριο (50%).

68ΘΕ143: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟΥ

Σ. Μαρκόπουλος

Γενικός στόχος του μαθήματος είναι η επαφή των φοιτητών με την θεατρική τέχνη της κούκλας, τόσο από θεωρητικής, όσο και από πρακτικής άποψης.

Επιμέρους θεματολογία:

- Ιστορία της κούκλας στον ανθρώπινο πολιτισμό
- Η κούκλα στο σύγχρονο θέατρο
- Θεωρία της κούκλας ως παραστατικό αντικείμενο-υποκείμενο
- Είδη κούκλας (τεχνικές επιλογές με θεατρικό στόχο)
- Τεχνικές κατασκευής (υλικά, εργαλεία, σχεδιασμός, γλυπτική)
- Τεχνικές χειρισμού και εμφύχωσης (κινησιολογία, ανατομία, μηχανική, θαυματουργία)
- Συμπληρωματικά παραστατικά εργαλεία (λόγος, μουσική, φωτισμός)
- Δραματοουργία, σκηνοθεσία και σκηνογραφία κουκλοθέατρου
- Πειραματισμοί και θεατρικοί αυτοσχεδιασμοί με κούκλες και αντικείμενα
- Δημιουργία μικρών ατομικών και ομαδικών σπουδών (σκετς) με κούκλες

Μέθοδος αξιολόγησης

Η γενική αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με βάση:

- την αξιολόγηση των κατασκευαστικών δεξιοτήτων που θα αναπτυχθούν
- την αξιολόγηση των παραστατικών δεξιοτήτων που θα αναπτυχθούν
- μίας θεωρητικής εργασίας ανάλυσης και παρατηρήσεων πάνω σε παράσταση κούκλας
- μίας θεωρητικής εργασία πρότασης σχεδιάσματος παράστασης πάνω σε συγκεκριμένο δραματολογικό ζητούμενο
- Κυρίως όμως, μέσα από την αξιολόγηση της τελικής παρουσίασης μιας μικρής παράστασης/ σπουδής με κούκλες, η οποία θα παρουσιαστεί στην τάξη ή και σε ευρύτερο κοινό της φοιτητικής κοινότητας του Τμήματος.

68ΘΕ179: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ

Φ. Βενιέρη

Η μουσειολογία συνιστά μια κοινωνική επιστήμη, έναν ανεξάρτητο επιστημονικό κλάδο που κατατάσσεται στις μνημονικές και τεκμηριωτικές επιστήμες και εστιάζει στην έννοια της «μουσειακότητας», της συγκεκριμένης σχέσης του ανθρώπου με την πραγματικότητα. Το μάθημα αποτελεί εισαγωγή στη μουσειολογία και έχει στόχο να εξοικειώσει τους φοιτητές/τριες με την έννοια του μουσείου και την εξέλιξή της, τις βασικές λειτουργίες και στόχους του μουσειακού θεσμού και τον ρόλο του μουσείου στην κοινωνία. Η συζήτηση θα αναπτυχθεί γύρω από τις ακόλουθες θεματικές ενότητες:

- Ιστορία, θεωρία και φιλοσοφία του μουσείου
- Μελέτη, ερμηνεία και έκθεση του υλικού πολιτισμού και της άυλης πολιτισμικής κληρονομιάς
- Μουσείο και κοινωνία
- Επικοινωνία του μουσείου με το κοινό
- Μελέτη των επισκεπτών των μουσείων
- Αξιολόγηση της μουσειακής εμπειρίας

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτητριες/-ές θα είναι σε θέση να κατανοούν:

- βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις
- την εξέλιξη του μουσειακού θεσμού
- τις βασικές λειτουργίες ενός σύγχρονου μουσείου
- τον κοινωνικό ρόλο του σύγχρονου μουσείου
- ζητήματα που αφορούν την ερμηνεία και έκθεση του υλικού πολιτισμού και της άυλης πολιτισμικής κληρονομιάς
- βασικά μοντέλα επικοινωνίας και την προσαρμογή τους στο μουσειακό περιβάλλον
- τις μεθόδους αξιολόγησης του μουσειακού έργου

Μέθοδος αξιολόγησης

Εξετάσεις στο τέλος του εξαμήνου (50%).
Γραπτή ατομική εργασία 1000 λέξεων (50%).

68ΘΕ178: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΜΟΥΣΕΙΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Φ. Βενιέρη

- Η μουσειοπαιδαγωγική περιλαμβάνει τις θεωρίες γνώσης και μάθησης καθώς και τις πρακτικές αξιοποίησής τους που εφαρμόζονται στο μουσείο. Τα μουσεία αναγνωρίζονται πλέον ως εγγενώς εκπαιδευτικοί θεσμοί μη τυπικής μάθησης και ως χώροι εμπειρίας και δημιουργίας όπου η μάθηση συνδυάζεται με την ψυχαγωγία. Ο/η επισκέπτης/ρια έχει κεντρική θέση στα σύγχρονα μουσεία, τα οποία επιδιώκουν να ενεργοποιήσουν το ενδιαφέρον του και να ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή του στη διαδικασία παραγωγής νοήματος. Το μάθημα έχει στόχο να εξοικειώσει τους/ις φοιτητές/ριες με τις θεωρίες γνώσης και μάθησης που εφαρμόζονται στο μουσείο, την εκπαιδευτική διάσταση των μουσείων ως χώρων μη τυπικής εκπαίδευσης, την εκπαιδευτική αξιοποίηση των μουσειακών λειτουργιών. Η συζήτηση θα αναπτυχθεί γύρω από τις ακόλουθες θεματικές ενότητες:
- Μουσειακή μάθηση και εκπαιδευτικές θεωρίες
- Μουσειοπαιδαγωγικές μέθοδοι
- Μουσείο και σχολείο
- Προγράμματα ελεύθερου χρόνου (οικογένειες, παιδιά, ενήλικες, ειδικές ομάδες κοινού)
- Αξιοποίηση ψηφιακών μέσων στη μουσειοπαιδαγωγική
- Αξιολόγηση προγραμμάτων μουσειακής μάθησης.

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές/-ιες αναμένεται να κατανοούν:

- τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της μουσειακής μάθησης και εμπειρίας
- τις μεθόδους και τα μέσα της μουσειοπαιδαγωγικής διαδικασίας και
- τις ιδιαιτερότητες των διαφορετικών ομάδων κοινού και των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που απευθύνονται σε αυτές.

Μέθοδος αξιολόγησης

Εξετάσεις στο τέλος του εξαμήνου (40%).

Εκπόνηση γραπτής ομαδικής εργασίας 3.000 λέξεων (θεωρητικό πλαίσιο, σχεδιασμός και υλοποίηση ενός μουσειοπαιδαγωγικού προγράμματος) (30%).

Παρουσίαση ομαδικής εργασίας (30%).

68ΘΕ177: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Φ. Βενιέρη

Το μάθημα εστιάζει στη σχέση του θεάτρου με το μουσείο. Το μουσείο αποτελεί έναν χώρο αισθητηριακής παρουσίασης του υλικού και άυλου πολιτισμού με εγγενείς αναπαραστατικές διαστάσεις. Συνιστά, όπως και το θέατρο, έναν αφηγητή ιστοριών του ανθρώπινου πνεύματος και της ανθρώπινης δραστηριότητας. Οι λειτουργίες του θεατρικού φαινομένου μπορούν, εν δυνάμει, να παρέχουν μια σημαντική υποστήριξη στους/ις επισκέπτες/ριες ενός μουσειακού χώρου, διευρύνοντας τα μουσειακά αφηγήματα και αναδεικνύοντας τη συνθετότητά τους με όρους υποκειμενικής εμπειρίας. Από τον 19ο αιώνα μέχρι σήμερα το θέατρο αξιοποιείται για την ερμηνεία μουσειακών χώρων, θεματικών ή/και εκθεμάτων, διαμορφώνοντας ένα ξεχωριστό πεδίο, το μουσειακό θέατρο. Το μάθημα έχει στόχο να εξοικειώσει τους/ις φοιτητές/ριες με τους τρόπους με τους οποίους το θέατρο μπορεί να υποστηρίξει διαφορετικές μουσειακές λειτουργίες (επικοινωνία-εκπαίδευση-έκθεση), με το πεδίο του μουσειακού θεάτρου, με την ιστορική του διαδρομή και τις σύγχρονες λειτουργίες του και με τις

ιδιαιτερότητες της αξιοποίησης του θεάτρου στο μουσειακό περιβάλλον. Η συζήτηση θα αναπτυχθεί γύρω από τις ακόλουθες θεματικές ενότητες:

- Θέατρο και μουσείο: ιδιαιτερότητες και σημεία σύγκλισης
 - Ιστορική διαδρομή του μουσειακού θεάτρου
 - Το μουσειακό θέατρο στα σύγχρονα μουσεία
 - Μεθοδολογίες σχεδιασμού και υλοποίησης του μουσειακού θεάτρου
 - Το μουσειακό θέατρο στην ψηφιακή εποχή
 - Μουσειακό θέατρο και εκπαιδευτικό δράμα
 - Αξιοποίηση του μουσειακού θεάτρου στο πλαίσιο προγραμμάτων για συγκεκριμένες ομάδες κοινού (σχολικές ομάδες, ενήλικες, ειδικές ομάδες κοινού)
 - Ζητήματα πρόσληψης στο μουσειακό θέατρο
 - Μουσειακό θέατρο και ιστορική συνείδηση
 - Μεθοδολογίες διερεύνησης της εμπειρίας του κοινού και αξιολόγησης του έργου του μουσειακού θεάτρου.
- Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές/ριες αναμένεται να κατανοούν: τις πολλαπλές διαστάσεις της σχέσης μεταξύ θεάτρου και μουσείου και τις ιδιαιτερότητες του μουσειακού θεάτρου και της εφαρμογής.

Μέθοδος αξιολόγησης

Εξετάσεις στο τέλος του εξαμήνου (40%).

Παρουσίαση ομαδικής εργασίας με τη μορφή ενός έργου μουσειακού θεάτρου σε μουσειακό περιβάλλον (30%).

Εκπόνηση γραπτής ομαδικής εργασίας 3.000 λέξεων, που θα εστιάσει στην θεωρητική τεκμηρίωση και αξιολόγηση του έργου μουσειακού θεάτρου (30%).

68ΘΕ180: ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΑΡΧΕΣ ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ 19^Ο ΑΙΩΝΑ

Α. Πούλιος

Τι είναι μουσικό θέατρο και ποια είδη περιλαμβάνει. Το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο μέσα από το οποίο αναδύεται. Ενδεικτικά έργα μέχρι τον 19ο αιώνα. Το επαγγελματικό θέατρο κατά τον 19ο αιώνα και η σχέση του με τη μουσική. Το μελόδραμα στην αθηναϊκή σκηνή. Από τις όπερες στις οπερέτες. Γαλλική και Βιενέζικη οπερέτα στην Ελλάδα του 19ου αιώνα. Μονόπρακτες κωμωδίες μετ' ασμάτων. Η σχέση του κωμειδουλίου και του δραματικού ειδουλίου με τη μουσική. Η ισπανική zarzuela, η επιρροή στην αθηναϊκή επιθεώρηση και η ανταπόκριση της αστικής τάξης στα μουσικά πρότυπα που προβάλλει το νέο είδος. Συνθέτες του μουσικού θεάτρου κατά τον 19ο αιώνα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση στο τέλος του εξαμήνου (70%).

Προαιρετικές προφορικές παρουσιάσεις σχετικά με θέματα του μαθήματος (30%).

68ΘΕ181: ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟΝ 20^Ο ΚΑΙ 21^Ο ΑΙΩΝΑ

Α. Πούλιος

Ευρωπαϊκά μουσικά μοτίβα σε δημοφιλή θεάματα. Συνθέτες που διαμόρφωσαν τη μουσική των επιθεωρήσεων.

Το λαϊκό τραγούδι και οι νέες τάσεις στη δεκαετία του 60 (*Οδός ονείρων*, *Ομορφη πόλη*). Ο ρόλος της μουσικής της σύγχρονης επιθεωρήσεως. Η εμφάνιση της ελληνικής οπερέτας. Τα πρότυπα και η θεματολογία της. Η ελληνική οπερέτα στη συνοικία, η προσέγγιση με την

Επιθεώρηση, το ρεμπέτικο και το Θέατρο Σκιών. Σχέσεις με το θέατρο πρόζας. Η οπερέτα στην Εθνική Λυρική Σκηνή και η αναβίωση του είδους τον 21^ο αιώνα. Οι μουσικές κωμωδίες. Το μιούζικαλ. Άλλα είδη μουσικού θεάτρου κατά τον 20^ο και 21^ο αιώνα. Σύγχρονοι δημιουργοί.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εξέταση στο τέλος του εξαμήνου (70%).

Προαιρετικές προφορικές παρουσιάσεις σχετικά με θέματα του μαθήματος (30%).

68ΘΕ182: ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Α. Πούλιος

Σκοπός του εργαστηρίου είναι εξοικείωση των φοιτητών και φοιτητριών με τον χώρο του μουσικού θεάτρου και με το θεατρικό τραγούδι. Το εργαστήρι περιλαμβάνει μια γενική εισαγωγή με θέματα, της η γνωριμία με τίτλους εμβληματικής δισκογραφίας και τραγούδια από ποικίλα μουσικά είδη, και ένα πρακτικό μέρος, με στόχο, μέσω της άσκησης των φοιτητών, να γίνει αντιληπτή η στενή σχέση της μουσικής με το θέατρο.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτές εργασίες και προφορικές παρουσιάσεις (50%).

Συμμετοχή στο μάθημα (50%)

68ΘΕ184: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Ανάθεση ΕΣΠΑ

Θεωρητικό πλαίσιο οργάνωσης, δομής και διαχείρισης δημόσιων και ιδιωτικών πολιτιστικών φορέων. Σύντομη ιστορική αναδρομή για την πολιτιστική διαχείριση και της παραστατικές τέχνες σε Ευρώπη και Αμερική. Ηγετική βάση πολιτισμικής διαχείρισης στην Ελλάδα. Από τον «θεατρώνη» στον «καλλιτεχνικό διευθυντή». Αναζήτηση νέων πόρων (π.χ. Crowdfunding) και κρατική χρηματοδότηση. Θέματα διαχείρισης κοινού (ταξιθεσία κ.ά.). Προγραμματισμός, κριτήρια και λήψεις αποφάσεων. Διαχείριση κρίσεων και παραστατικές τέχνες (χρηματοοικονομική κρίση, υγειονομική κρίση κ.ά.). Ισοζύγιο καλλιτεχνικής-εμπορευματικής αξίας.

68ΘΕ185: ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΤΙΓΚ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Ανάθεση ΕΣΠΑ

Θεωρητικές προσεγγίσεις στη διαμόρφωση πολιτιστικής πολιτικής. Οργάνωση θεμάτων επικοινωνίας / προβολής (σχεδιασμός και σύνταξη δελτίου τύπου, έκδοση θεατρικού προγράμματος, υλικού προώθησης, υπεύθυνος επικοινωνίας και δημοσίων σχέσεων, δημιουργία προβολής στο δημόσιο χώρο, οπτικό και ακουστικό δημιουργικό, χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης κ.ά.). Ειδικές αναφορές ανά παραστατική τέχνη αλλά και σχεδιασμός προώθησης καλλιτεχνικών φεστιβάλ.

68ΘΕ186: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

Ανάθεση ΕΣΠΑ

Τρόποι σύστασης εταιρίας και λήψης επιχορηγήσεων. Νομικό πλαίσιο. Πνευματικά δικαιώματα (μεταφραστικά, συγγραφικά, σύμβαση κ.ά.). Αναζήτηση ρεπερτορίου και καλλιτεχνικών προτάσεων. Επιλογή χώρου παράστασης (π.χ. θέατρο). Χωρητικότητα, τεχνικές δυνατότητες (π.χ. φώτα, ήχο, σταγκόνια, υποσκήνιο, περιστροφική σκηνή κ.ά.), της ασφαλεία, αστική ευθύνη, ακουστική κ.ά. Δημιουργία του Προϋπολογισμού. Επιλογή

συνεργατών. Οργάνωση ακροάσεων. Οργάνωση χώρου προβών και προγράμματος δοκιμών. Χρονοδιάγραμμα για τα στάδια υλοποίησης μιας παραγωγής. Επικοινωνίες με της προμηθευτές και της κατασκευαστές. Σύσταση τεχνικής ομάδας (πρωτόκολλα ασφαλείας). Χρονοδιάγραμμα εισόδου στον χώρο θεάματος και στήσιμο της παράστασης -πρωτόκολλα. Εγκατάσταση φωτιστικών μέσων και ρύθμισή της από τον φωτιστή και ομάδα ηλεκτρολόγων (κρεμάσματα, σταμπιλάρια φώτων κ.ά.), θέματα διαχείρισης εισιτηρίων (συνεργασία με εταιρία έκδοσης εισιτηρίων, τρόποι τιμολόγησης και απόδοσης κερδών κ.ά.), θέματα μισθοδοσίας και ασφαλιστικού πλαισίου συνεργατών, διαδικασίες λήξης των παραστάσεων, διαφύλαξη/ανακύκλωση του υλικού παράστασης, εκκαθαρίσεις, απολύσεις κ.ά.). Στήσιμο περιοδείας.

68Θ208: ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

I. Ρεμεδιάκη

Το μάθημα αποτελεί μια πρώτη θεωρητική και πρακτική προσέγγιση των σύνθετων ζητημάτων που άπτονται της λειτουργίας του χορού στην αρχαιοελληνική τραγωδία. Θα μελετηθούν θεωρητικά κείμενα που ασχολούνται με το θέμα, ενώ παράλληλα θα κληθούν να συζητήσουν με τους φοιτητές καλλιτέχνες του θεάτρου που ασχολήθηκαν με το κρίσιμο αυτό ζήτημα. Οι φοιτητές επίσης θα ενθαρρυνθούν να προτείνουν μια δική τους σκηνική πρόταση για το ανέβασμα ενός χορικού της επιλογής τους, ενσωματώνοντας την θεωρητική και πρακτική γνώση που θα αποκομίσουν από το μάθημα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Γραπτή εργασία με προφορική παρουσίαση.

68Θ889: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

A. Διακουμοπούλου

Το μάθημα έχει ως αντικείμενο τη μελέτη της δραστηριότητας του ελληνικού διασπορικού θεάτρου (επαγγελματικό και ερασιτεχνικό θέατρο, θίασοι, παραστάσεις, θεατρικά έργα, συγγραφείς και λοιποί συντελεστές) τόσο της ιστορικής διασποράς, της μεταναστευτικής, όσο και της σύγχρονης. Καλύπτει την περίοδο από τα τέλη του 19^{ου} αι. έως τον 21^ο αι. και κινείται σε κοινότητες του ελληнизμού της Διασποράς: Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Αλεξάνδρεια, Βουκουρέστι, Παρίσι, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Βερολίνο, Μελβούρνη, Μόντρεαλ, Βρυξέλλες, Λουξεμβούργο, Νότια Αφρική, κ.α. Η μεθοδολογία του μαθήματος περιλαμβάνει δύο βασικούς άξονες: α) το μάθημα εντοπίζει τα κοινά στοιχεία και φαινόμενα του ελληνικού διασπορικού θεάτρου σε συνάρτηση με την ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου στη μητροπολιτική Ελλάδα, υπό το πρίσμα της παγκοσμιοποίησης και των διακρατικών μετακινήσεων, β) της γεωγραφικές εστίες αναφοράς όπου αναπτύσσεται κοινοτική θεατρική δράση, το μάθημα στοχεύει στον εντοπισμό οικοδόμησης της υπερπόντιου ελληνικού θεατρικού δικτύου καθώς και στην ανάδειξη μιας συλλογικής ελληνόφωνης θεατρικής ταυτότητας.

Μέθοδος αξιολόγησης

Με εργασία.

68ΘΕ175: ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΟ ΘΕΑΤΡΟ

Συντονίστρια: Κ. Φανουράκη, Συνεργάτες: Σ. Πανούριος, Τ. Κακουδάκη, Η. Κουνέλας

Το μάθημα εστιάζει σε μορφές Εφαρμοσμένου Θεάτρου σε Καταστήματα Κράτησης, σε Νοσοκομεία καθώς και σε εφαρμογές του Θεάτρου στον δημόσιο χώρο και σε διαπολιτισμικά περιβάλλοντα, οι οποίες ενισχύουν την καλλιέργεια χαρακτηριστικών του ενεργού πολίτη.

Πιο συγκεκριμένα, η πρώτη ενότητα του μαθήματος εστιάζει στο θέατρο ως μέσο επανένταξης των κρατουμένων σε Καταστήματα Κράτησης, με ειδικές αναφορές στη δημιουργία θεατρικής ομάδας και στον ρόλο του σκηνοθέτη-εμπυχωτή και των συνεργατών του, στον Σαίξπηρ και στο αρχαίο δράμα σε Καταστήματα Κράτησης, καθώς και στην περίπτωση του πρώτου θεατρικού εργαστηρίου του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού Ι. Θα συζητηθεί, της, το παρόν και το μέλλον του Εφαρμοσμένου θεάτρου στα Καταστήματα Κράτησης στην Ελλάδα, καθώς και προτάσεις για έρευνα και για ένα εν δυνάμει ρεπερτόριο. Η ενότητα θα περιλαμβάνει διαλέξεις και προβολή διαφανειών, προβολή ταινιών και Ντοκιμαντέρ, και διαλέξεις από της σκηνοθέτες – εμπυχωτές από το εξωτερικό. [Διδάσκων: Στρατής Πανούριος]

Η δεύτερη ενότητα ασχολείται με την λειτουργία του θεάτρου γύρω από το κρεβάτι του πόνου, αναδεικνύοντας το πρόσωπο του θεατή που πάσχει και εξετάζει την πρακτική της αναπαράστασης και της αφήγησης, εκεί που τα όρια της σκηνης εξαντλούνται: στην όσφρηση, την ακοή και την περιφερειακή όραση του θεατή, αφού τα μάτια του συνήθως κοιτάζουν καρφωμένα στο ταβάνι του θαλάμου. Το θέατρο στα νοσοκομεία και γύρω από τα κρεβάτια των ασθενών θεατών, φανερώνει την ευεργετική ουσία του θεάτρου που είναι συνήθως παραμελημένη και αποκαλύπτει την σημασία της πολιτισμικής παρηγορητικής φροντίδας, απενοχοποιώντας την υποψία πως όλοι εν δυνάμει είμαστε θεατές και πόσο μάλλον ασθενείς, της της εμπειρίας. [Διδάσκων: Ηλίας Κουνέλας]

Η Τρίτη ενότητα του μαθήματος αναδεικνύει τρόπους με της οποίους της άνθρωπος μπορεί να αποκτήσει χαρακτηριστικά του ενεργού πολίτη, μέσα από την εμπειρία του θεάτρου. Με την αξιοποίηση διάφορων θεατρικών τεχνικών και θεατροπαιδαγωγών μεθόδων, στο μάθημα θα προσδιοριστεί το θέατρο ως πολιτική και κοινωνική πράξη, μέσα από της ακόλουθες κατευθύνσεις: α. Ουτοπία ή πραγματικότητα: Ένα θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα βασισμένο της «Ορνιθες» του Αριστοφάνη, β. Οι τεχνικές του Θεάτρου της Επινόησης ως ένα εγχειρίδιο για να αλλάξουμε τον κόσμο, γ. Εγώ μέσα στον κόσμο που ζω: Ο ιδιωτικός της εαυτός μέσα από μια σύνθεση τεχνικών του Θεάτρου Ντοκουμέντο και της αρχές της διαπολιτισμικού θεάτρου, δ. Το δικαίωμα να έχω γνώμη: Η ρητορική της Αντιγόνης, μια προσέγγιση του θεάτρου ως δημόσιου χώρου. [Διδάσκουσα: Τζωρτζίνα Κακουδάκη].

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα (40%).

Προφορική εξέταση-Παρουσίαση Εργασιών, οι οποίες προκύπτουν από την πρακτική άσκηση και της δραστηριότητες του μαθήματος (60%) .

68ΘΕ176: ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Κ. Φανουράκη

Το μάθημα εστιάζει της θεατροπαιδαγωγικές μεθόδους με της οποίες το θέατρο στην εκπαίδευση ενισχύει τη δημοκρατική κουλτούρα μάθησης, στο πλαίσιο εφαρμογών της θεατρικής αγωγής στην τυπική και μη τυπική εκπαίδευση, από την προσχολική και την παιδική έως και την εφηβική ηλικία. Πιο συγκεκριμένα, οι φοιτητές, αφού εστιάζουν της σύγχρονες θεωρίες και μεθόδους για την εκπαίδευση στη Δημοκρατική Ιδιότητα του Πολίτη και την Εκπαίδευση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στο μοντέλο των ικανοτήτων για τη δημοκρατική κουλτούρα του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην προώθηση της κοινωνικής ένταξης, της αποδοχής και του σεβασμού στην ετερότητα, στη συμμετοχή των πολιτών και στην αντιμετώπιση στερεοτύπων που εκδηλώνονται και αναπαράγονται στην εκπαίδευση, καλούνται να ενσωματώσουν αυτές της μεθοδολογίες στην πρακτική της άσκηση σε σχολεία ή σε δομές φιλοξενίας παιδιών και νέων. Το μάθημα έχει θεωρητικό και πρακτικό χαρακτήρα.

Μέθοδος αξιολόγησης

Συμμετοχή στο μάθημα (40%).

Παρουσίαση εργασίας-Προφορική εξέταση, κατόπιν διδακτικής άσκησης σε σχολεία ή

φορείς φιλοξενίας παιδιών και νέων (60%).

68ΘΣ33: ERASMUS (A): CONTEMPORARY GREECE: HISTORY, ARTS AND LETTERS

Συντονίστρια: Γ. Βαρζελιώτη

68ΘΣ41: ERASMUS (B): CONTEMPORARY GREECE: HISTORY, ARTS AND LETTERS

Συντονιστής: Π. Μαυρομούστακος

Το μάθημα απευθύνεται μόνο σε φοιτητές που έχουν μετακινηθεί στο ΕΚΠΑ με συμφωνίες Socrates/Erasmus, και γίνεται στα αγγλικά. Το μάθημα ολοκληρώνεται σε επτά εβδομάδες, με δύο τρίωρα μαθήματα ανά εβδομάδα, η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική και η αξιολόγηση όσων συμμετέχουν γίνεται με την παράδοση εργασιών. Στο μάθημα συμμετέχουν οι εξής διδάσκοντες: Συντονιστής: Πλ. Μαυρομούστακος. Ομάδα διδασκόντων: Άννα Καρακατσούλη, Θανάσης Αγάθος, Πλάτων Μαυρομούστακος, Αναστασία Δρανδάκη, Γιαννούλα Γιαννουλοπούλου, Άννα Πούπου, Μηνάς Ι. Αλεξιάδης, κ.ά.

Μέθοδος αξιολόγησης

Οι φοιτήτριες/ές παρουσιάζουν μια εργασία (5.000-8.000 λέξεων) σε μία από τις προσφερόμενες θεματικές σε συνεννόηση με τους διδάσκοντες. Η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική.

68M255: ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ

Α. Γεωργάκη

Βλ. στον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Μουσικών Σπουδών.

68ΘΕ153: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Ε. Στεφανή

Βλ. στον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Ε.Μ.Μ.Ε.

68ΘΕ187: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ε. Στεφανή

Βλ. στον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Ε.Μ.Μ.Ε.

68MM131: ΜΟΥΣΙΚΗ, ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μ. Παπαπαύλου

Βλ. στον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Μουσικών Σπουδών.

68ΘΣ34: ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ & ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ

Δ. Μπενέτος

Εισαγωγή στη Μεσαιωνική Λατινική Φιλολογία. Ιστορικές περίοδοι και αντιπροσωπευτικοί συγγραφείς.

Λογοτεχνικά είδη:

Ιστοριογραφία του 6^{ου} μ.Χ. αι. στη Δύση: Gregorius Turonensis, *Historia Francorum*, αποσπάσματα για της Φράγκους βασιλείς της δυναστείας των Μεροβιγγίων.

Θρησκευτική Μεσαιωνική Ποίηση: *Sequentiae* Stabat Mater και Dies Irae. Ρυθμοτονική λατινική μεσαιωνική μετρική.

Κοσμική Μεσαιωνική Ποίηση: Venantius Honorius Clementianus Fortunatus (Ad Radegundem), Carmina Burana (O fortuna, Imperatrix Mundi).

Θρησκευτικό δράμα: *Ludus passionis*. Γέννηση και εξέλιξη του θρησκευτικού δράματος και σύνδεσή του με το ευρωπαϊκό θέατρο.

Λέξεις Κλειδιά: Μεσαιωνική Λατινική Φιλολογία, Gregorius Turonensis, Sequentia, Ludus passionis, Historia Francorum

68Θ130: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ

Μ. Ιακώβου

Βασικές αρχές, μέθοδοι και κλάδοι της Γλωσσολογίας. Η πολυσημία της «γλώσσας». Η γλώσσα των ζώων. Γλώσσα και εγκέφαλος. Φωνολογία, μορφολογία, σύνταξη, σημασιολογία. Γλώσσα και ύφος. Φεμινιστική γλωσσολογία. Γλώσσα και λογοτεχνία. Λεξικογραφία.

68ΘΕ89: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Α. Πινό

Βλ. τον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Πληροφορικής.

68Θ150: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Γ. Πασιάς

Το μάθημα με τον τίτλο *Παιδαγωγική*, που προσφέρεται στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, αποτελεί μια γενική εισαγωγή σε έννοιες και ζητήματα που σχετίζονται με το φαινόμενο της «αγωγής», προσεγγίζει θεωρητικά έννοιες και λειτουργίες της εκπαίδευσης και της διδασκαλίας, καθώς και τον ρόλο του εκπαιδευτικού, και αναλύει επιλεγμένα θέματα και διαστάσεις της επιστήμης της Παιδαγωγικής. Απευθύνεται σε φοιτητές που καταρτίζονται σε επίπεδο βασικών σπουδών για να γίνουν μελλοντικοί εκπαιδευτικοί και είναι προσαρμοσμένο στο ειδικό αντικείμενο, της ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των φοιτητών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών. Η θεματική του μαθήματος καλύπτει της ακόλουθους άξονες:

- Η Παιδαγωγική ως τέχνη, ως επιστήμη και ως ιδεολογία. Εξετάζονται θέματα σε σχέση με την προεπιστημονική φάση της Παιδαγωγικής και γίνεται μια ιστορική αναδρομή σε σταθμούς της επιστημονικής φάσης της Παιδαγωγικής. Της, συζητώνται οι διαφορετικές Επιστήμες και κλάδοι που υπηρετούν την έννοια της αγωγής, και αναλύεται η επιστημονική υπόσταση της Παιδαγωγικής. Γίνεται της ειδική αναφορά στην εξελικτική πορεία του θεάτρου και άλλων παραστατικών τεχνών ως παιδαγωγική λειτουργία, από την αρχαιότητα έως της ημέρες της.

- Βασικές έννοιες των Επιστημών της Αγωγής. Εκτός από την κεντρική έννοια της αγωγής, εξετάζονται οι έννοιες: εκπαίδευση – κοινωνικοποίηση – διδασκαλία – μάθηση – μόρφωση – παιδεία, καθώς και οι μεταξύ της σχέσεις. Οι έννοιες αυτές συνδέονται με της διάφορες τέχνες, και ειδικότερα με εκείνη του θεάτρου και τη σχέση της με τη θεατρική αγωγή, εκπαίδευση, μόρφωση και παιδεία.

- Σκοποί και στόχοι της αγωγής. Προσεγγίζεται η έννοια του σκοπού της αγωγής, αναλύονται οι διάφορες διακρίσεις των σκοπών, της τα ιδεώδη, οι γενικοί σκοποί, οι ειδικοί στόχοι, καθώς και της διαβαθμίσεις των σκοπών της αγωγής. Της, συζητούνται διάφοροι προβληματισμοί σε σχέση με της σκοπούς της αγωγής στο πλαίσιο των αναλυτικών προγραμμάτων. Ειδική μνεία γίνεται στην έννοια του σκοπού και του στόχου, σε σχέση με τη θεατρική αγωγή στη χώρα της.

- Περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων. Συζητούνται οι διαφορετικοί προσανατολισμοί των αναλυτικών προγραμμάτων και του περιεχομένου σπουδών, τα κριτήρια για την επιλογή του περιεχομένου και οι τρόποι οργάνωσης του περιεχομένου των προγραμμάτων σπουδών. Εξετάζονται παραδείγματα από τα αναλυτικά προγράμματα θεατρικής αγωγής στη χώρα της, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

- Οι διάφοροι παράγοντες και τα μέσα της αγωγής: γίνεται παρουσίαση των διαφορετικών ειδών και αντιπροσωπευτικών περιπτώσεων και εξετάζεται η σχέση θεωρίας και πράξης στην

Παιδαγωγική. Ειδική αναφορά γίνεται στο «θεατρικό παιχνίδι», ως ένα από τα βασικά μέσα θεατρικής αγωγής.

- Βασικές προσεγγίσεις της διδασκαλίας, της: η μεθοδο-κεντρική προσέγγιση, η μαθητο-κεντρική προσέγγιση, η γνωσιο-κεντρική προσέγγιση, και η κοινωνιο-κεντρική προσέγγιση. Οι προσεγγίσεις αυτές αναλύονται σε σχέση με το ρόλο του θεατροπαιδαγωγού.

- Αρχές πάνω στις οποίες αναπτύσσεται η προσωπική προσέγγιση του εκπαιδευτικού απέναντι στη διδασκαλία. Συζητείται πώς η προσέγγιση αυτή προκύπτει μέσα από ένα συνδυασμό της επίσημης γνώσης, της εμπειρίας και της προσωπικής θεωρίας του εκπαιδευτικού. Αναλύονται οι διαστάσεις του ρόλου και οι μορφές γνώσης του θεατροπαιδαγωγού.

Μέθοδος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση του μαθήματος βασίζεται στην τελική γραπτή εξέταση, στην ανάληψη προαιρετικής εργασίας και παρουσιάσής της στην αίθουσα και στη συμμετοχή των φοιτητών στο μάθημα.

TEK-010 (68ΨΧ63): ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

Z. Συμωναίου

Βλ. τον *Οδηγό Σπουδών* του Παιδαγωγικού Τμήματος Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

TEK-003 (68ΨΧ80): ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Φ. Αντωνίου

Η παιδαγωγική ψυχολογία είναι η εφαρμογή των ψυχολογικών μεθόδων στη μελέτη της μάθησης και της διδασκαλίας. Στο πλαίσιο του μαθήματος εξετάζονται οι μέθοδοι και θεωρίες της παιδαγωγικής ψυχολογίας και συγκεκριμένα η γνωστική, γλωσσική, ψυχοκοινωνική και ηθική ανάπτυξη των μαθητών μέσω των συμπεριφοριστικών και κοινωνικογνωστικών θεωριών, δίνοντας έμφαση στις ατομικές διαφορές, τη μνήμη, την κατανόηση, τη μεταγνώση, την αυτοαντίληψη και τα κίνητρα των μαθητών. Εξίσου σημαντικό μέρος του μαθήματος αποτελεί η εξέταση της δυναμικής και της διαχείρισης της σχολικής τάξης, για το χειρισμό των δυσκολιών που παρουσιάζουν οι μαθητές στη μάθηση. Στόχοι του μαθήματος είναι οι φοιτητές/τριες: α) να εξοικειωθούν με θεωρίες και ερευνητικά πορίσματα στην περιοχή της μάθησης και β) να κατανοήσουν τον τρόπο εφαρμογής των θεωριών παιδαγωγικής ψυχολογίας στην πράξη.

TEK-004 (68ΨΧ81): ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Α. Α. Παπακωνσταντίνου

Το μάθημα αποτελεί εισαγωγή στο πεδίο της κοινωνιολογίας της εκπαίδευσης, και έχει ως βασικό στόχο τη μελέτη της σχέσης μεταξύ κοινωνίας και εκπαίδευσης. Για το λόγο αυτό μελετώνται οι κοινωνικές πτυχές της εκπαίδευσης, τα οργανωτικά χαρακτηριστικά των σχολείων, οι σχέσεις μεταξύ εκπαίδευσης και κοινωνικής ανισότητας, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η εκπαίδευση συμβάλλει στην αναπαραγωγή της κοινωνικής ανισότητας. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στον τρόπο με τον οποίο οι σχέσεις διάδρασης στο μικρο-επίπεδο των εκπαιδευτικών θεσμών έχουν τον αντίκτυπό της σε γενικότερες κοινωνικές διεργασίες. Στους στόχους του μαθήματος συγκαταλέγονται: 1) Η μελέτη της βασικής αποστολής της εκπαίδευσης, 2) Η κατανόηση του ρόλου και της σημασίας της εκπαίδευσης για το άτομο και την κοινωνία, καθώς και η κατανόηση των λόγων που οδήγησαν στη θέσπιση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, 3) Η εξοικείωση με τις διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις, αναφορικά με το ρόλο της εκπ/σης.

TEK-007 (68ΠΔ58): ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

A. Γενά

A. Περιεχόμενο του μαθήματος:

1. Ιστορική αναδρομή στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση: διεθνής και ελληνική πραγματικότητα, 2. Εκπαιδευτική πολιτική της Ε.Ε. και των Η.Π.Α. σε συνάρτηση με την ελληνική πραγματικότητα, 3. Νομοθετικά και θεσμικά ζητήματα σχετικά με την Ειδική Αγωγή, 4. Διάγνωση των εκπαιδευτικών αναγκών και προγραμματισμός διδακτικών ενεργειών, 5. Προσαρμοσμένα αναλυτικά και διδακτικά προγράμματα, 6. Η παιδαγωγική της συνεκπαίδευσης, 7. Στρατηγικές μάθησης που προάγουν τη συνεκπαίδευση, 8. Εκπαίδευση, κατάρτιση, επιμόρφωση εκπαιδευτικών, 9. Διδακτική μεθοδολογία προσαρμοσμένη της ανάγκης: Μαθητών με ήπιες μαθησιακές δυσκολίες και προβλήματα συμπεριφοράς, Μαθητών με σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες και προβλήματα συμπεριφοράς, 10. Παιδαγωγικές παρεμβάσεις, 11. Συστηματική αξιολόγηση και αντιμετώπιση προβλημάτων συμπεριφοράς.

B. Προαιρετικά σεμινάρια:

Κατά τη διάρκεια του διδακτικού εξαμήνου θα πραγματοποιηθούν προαιρετικά σεμινάρια και εκπαιδευτικές επισκέψεις για θέματα σχετικά με το διδασκόμενο αντικείμενο.

TEK-413 (68ΠΔ82): ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

X. Παρθένης

Βλ. τον *Οδηγό Σπουδών* του Παιδαγωγικού Τμήματος Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

68ΨΧ77/12: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ II

A. Γκαρή

Μέθοδοι μελέτης των ομάδων και της αλληλεπίδρασης των μελών. Τύποι ομάδων, χαρακτηριστικά και στάδια εξέλιξης. Το ανήκειν σε ομάδα και τα οφέλη. Διομαδική συμπεριφορά. Συμμόρφωση και αλληλεξάρτηση της ομάδας: Μειοψηφίες και πλειοψηφίες. Αποτελεσματικότητα της ομάδας και ομαδικές διεργασίες. Συνεργασία και ανταγωνισμός εντός και μεταξύ ομάδων. Μείωση των συγκρούσεων εντός και ανάμεσα σε ομάδες. Ηγεσία (τύποι-θεωρίες). Η αποτελεσματική ηγεσία. Ηγεσία και λήψη αποφάσεων. Φύλο και ηγεσία. Το ανήκειν σε εικονικές ομάδες και κοινωνικά δίκτυα. Ομοιότητες και διαφορές εικονικών και πραγματικών ομάδων – Δυνατότητες και επιπλοκές από τη συμμετοχή σε εικονικές ομάδες.

68ΨΧ10: ΣΧΟΛΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

X. Χατζηχρήστου

I. Η Σχολική Ψυχολογία ως επιστήμη και επάγγελμα: 1. Καθορισμός του ρόλου και της ειδικότητας, 2. Εκπαίδευση – Κατάρτιση, 3. Θεσμικό – Νομοθετικό πλαίσιο, επαγγελματικές εταιρίες και σύλλογοι, 4. Διεθνής εμπειρία και ελληνική πραγματικότητα.

II. Ψυχοδιαγνωστική αξιολόγηση – Προγράμματα παρέμβασης: 1. Ψυχοδιαγνωστική αξιολόγηση παιδιών και εφήβων, 2. Παρεμβάσεις μαθησιακής υποστήριξης, 3. Προγράμματα παρέμβασης στο σχολικό περιβάλλον.

III. Υπηρεσίες ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων.

IV. Μελλοντικές κατευθύνσεις και προοπτικές: 1. Εξέλιξη της σχολικής ψυχολογίας της διάφορες χώρες: Ομοιότητες, διαφορές, κοινές προοπτικές / Σύγχρονες προσεγγίσεις, 2. Μελλοντικές κατευθύνσεις και προοπτικές για την εξέλιξη της σχολικής ψυχολογίας.

68Θ160: ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

B. Νικολοπούλου

Βλ. τον *Οδηγό Σπουδών* του Τμήματος Ψυχολογίας.

